

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

**МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ ЩОДО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ
СТУДЕНТІВ
з дисципліни
“ПЕРЕКЛАД ЮРИДИЧНИХ
ДОКУМЕНТІВ”
(для бакалаврів, II курс)**

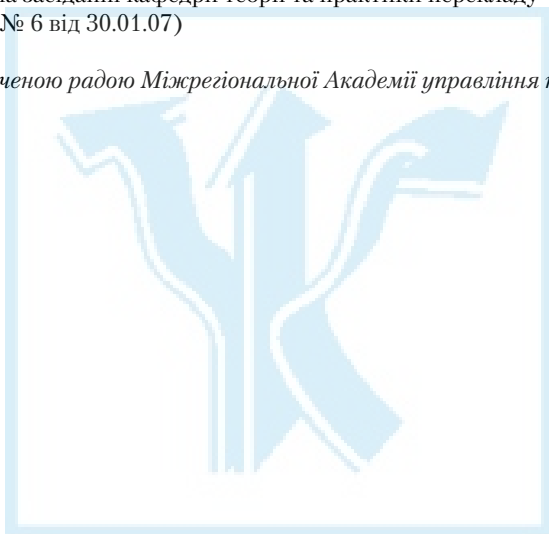
МАУП

Київ 2007

Підготовлено доцентом кафедри теорії та практики перекладу
О. В. Харченком

Схвалено на засіданні кафедри теорії та практики перекладу
(протокол № 6 від 30.01.07)

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом

Харченко О. В. Методичні матеріали щодо забезпечення самостійної роботи студентів з дисципліни “Переклад юридичних документів” (для бакалаврів, II курс). — К.: МАУП, 2007. — 39 с.

Методичні матеріали містять пояснювальну записку, методичні поради щодо організації самостійної роботи студентів у позаурочний час. Рекомендується структура завдань для забезпечення самостійної роботи студентів-перекладачів II курсу, а також список літератури.

© Міжрегіональна Академія
управління персоналом (МАУП),
2007

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Сучасна реформа вищої освіти — це насамперед перехід від парадигми навчання до парадигми освіти та самоосвіти, що передбачає орієнтацію на активні методи опанування знань, розвиток творчих здібностей студентів, перехід від поточного до індивідуалізованого навчання з урахуванням потреб і можливостей кожного студента. Тому важливою формою навчального процесу крім лекційних і практичних занять є самостійна робота студентів.

Мета самостійної роботи студентів з дисципліни “Переклад юридичних документів” — розширити знання з галузевого правничого блоку, (зокрема, британської та американської юридичної терміносистеми, певні юридичні знання з міжнародного права та національного права Великобританії та США), а також покращити якість перекладу правничих матеріалів з урахуванням лексичних, синтаксичних, граматичних і прагматичних особливостей їх перекладу.

Основні завдання самостійної роботи студентів:

- підвищення ефективності навчання за рахунок додаткової системи вправ;
- забезпечення фонових знань, необхідних перекладачеві для роботи у галузі юриспруденції;
- розвиток власне перекладацьких навичок і вмінь.

Організація позааудиторної самостійної роботи студентів полягає у необхідності більш широкого огляду тематики курсу з використанням основної та допоміжної літератури, аналітичного осмислення теоретичного матеріалу, формуванні узагальнюючих висновків.

Оскільки самостійна робота повинна сприяти розвитку творчого потенціалу студента та реалізації професійних навичок, завдання мають як індивідуальний, так і груповий характер. Передбачено такі форми самостійної роботи: виконання додаткових завдань і тестів, що сприяють закріпленню у студентів певного обсягу правничої лексики; аналітичний огляд наукових публікацій; підготовка доповіді з певної теми чи проблеми перекладу юридичних документів; підготовка до рольової гри; переклад додаткових текстів правничого характеру.

Основне завдання викладача — навчити майбутніх спеціалістів з перекладознавства працювати професійно, самостійно, швидко і якісно удосконалювати свою кваліфікацію. Таким є соціальне замовлення суспільства системі освіти сьогодні. Воно продиктоване не тільки повсякденними потребами в постійному підвищенні якості

підготовки спеціаліста, а й глобальнішим соціальним завданням — привести стан освіти у відповідність із новими цілями удосконалення суспільства, всебічним розвитком особистості.

Методичні матеріали розраховані на 16 годин практичних занять (аудиторної самостійної роботи) та 18 годин самостійної роботи студентів (позааудиторної самостійної роботи).

I. МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ ДЛЯ АУДИТОРНОЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Система вправ призначена забезпечити формування у студентів: 1) відповідних фонових знань; 2) термінологічних еквівалентів з правничої тематики; 3) здатності виконувати перекладацькі дії на автоматизмі; 4) відповідних знань з перекладу складних термінів, аббревіатур і скорочень правничої тематики.

1. Вправи для аудиторної самостійної роботи з дисципліни

Вправа 1. Перекладіть правничий текст, що стосується системи права Великобританії. Зверніть увагу на переклад правничих термінів.

English law is a formal “term of art” that describes the law for the time being in force in England and Wales. Although devolution has accorded some degree of political autonomy to Wales in the National Assembly for Wales, it does not currently have sovereign law-making powers until after the 2007 Welsh general election when the Government of Wales Act 2006 grants powers to the Welsh Assembly Government to produce some primary legislation; the legal system administered through both civil and criminal courts will remain unified. This is different to the situation of Northern Ireland, for example, which did not cease to be a state when its legislature was suspended

The United Kingdom is divided into states each with a separate legal system and jurisdiction. For the purposes of Public International Law, a “state” is the nation given de jure recognition so that it may, inter alia, enter into a treaty with another nation.

Statehood is also defined in public international law by the Montevideo Convention, which refers to the following criteria as necessary to establish true statehood: (a) a permanent population; (b) a defined territory; (c) government; and (d) capacity to enter into relations with the other states.

Some jurisdictions such as Australia use the term “law unit” and some authors use the word “country”, believing that these words are less confusing than the use of the word “state”. The majority view is that “state” is the best term. Hence, for Conflict purposes, England and Wales constitute a single state. This is important for a number of reasons, one of the more significant being the distinction between nationality and domicile. Thus, an individual would have a British nationality and a domicile in one of the constituent states, the latter law defining all aspects of a person’s status and capacity. Dicey and Morris (p26) list the separate states in the British Islands. “England, Scotland, Northern Ireland, the Isle of Man, Jersey, Guernsey, Alderney, and Sark. . . is a separate country in the sense of the conflict of laws, though not one of them is a State known to public international law”. But this may be varied by statute. The United Kingdom is one state for the purposes of the Bills of Exchange Act 1882. Great Britain is a single state for the purposes of the Companies Act 1985. Traditionally authors referred to the legal unit or state of England and Wales as England although this usage is becoming politically unacceptable in the last few decades.

Вправа 2. Перекладіть правничий текст, що стосується фундаментальних законодавчих актів Великобританії. Зверніть увагу на переклад правничих термінів.

Fundamental Laws of England

English law has significant antiquity. The oldest law currently in force is the Distress Act 1267, part of the Statute of Marlborough (52 Hen. 3). Three sections of Magna Carta, originally signed in 1215 and a landmark in the development of English law, are still extant, but they date to the reissuing of the law in 1297.

In the 1760s William Blackstone described the Fundamental Laws of England in Commentaries on the Laws of England, Book the First, Chapter the First: Of the Absolute Rights of Individuals [1] as “the absolute rights of every Englishman” and traced their basis and evolution as follows:

- Magna Carta between King John and his barons in 1215, confirmation by King Henry III to Parliament in 1216, 1217, and 1225,
- Confirmatio Cartarum (Confirmation of the Charter) 1253,
- a multitude of subsequent corroborating statutes, from King Edward I to King Henry IV,

- the Petition of Right, a parliamentary declaration in 1628 of the liberties of the people, assented to by King Charles I;
- more concessions made by King Charles I to his parliament;
- many laws, particularly the Habeas Corpus Act in 1679, passed under King Charles II;
- the 1689 English Bill of Rights assented to by King William III and Queen Mary II;
- the Act of Settlement of 1701.

In 2004, the Joint Committee (of both the House of Commons and House of Lords) tasked with overseeing the drafting of the proposed Civil Contingencies Bill, published its first report, in which, amongst other things, it suggested amending the bill's clauses that grant Cabinet Ministers the power "to disapply or modify any Act of Parliament" as overly wide, and that the bill should be modified to preclude changes to the following Acts, which, it suggested, formed "the fundamental parts of constitutional law" of the United Kingdom (names are shown as they appear in Hansard:

- Magna Carta 1215;
- Bill of Rights 1689;
- Crown and Parliament Recognition Act 1689;
- Act of Settlement 1701;
- Union with Scotland Act 1707;
- Union with Ireland Act 1800;
- The Parliament Acts of 1911 & 1949;
- Life Peerages Act 1958;
- Emergency Powers Act 1964;
- European Communities Act 1972;
- House of Commons Disqualification Act 1975;
- Ministerial and Other Salaries Act 1975;
- British Nationality Act 1981;
- Supreme Court Act 1981;
- Representation of the People Act 1983;
- Government of Wales Act 1998;
- Human Rights Act 1998;
- Northern Ireland Act 1998;
- Scotland Act 1998;
- House of Lords Act 1999;
- And the bill itself (which became the Civil Contingencies Act 2004).

Вправа 3. Перекладіть правничий текст, що стосується системи права США. Зверніть увагу на переклад правничих термінів.

American law

The law of the United States was originally largely derived from the common law of the system of English law, which was in force at the time of the Revolutionary War. However, the supreme law of the land is the United States Constitution and, under the Constitution's Supremacy Clause, laws enacted by Congress and treaties to which the U.S. is a party. These form the basis for federal laws under the federal constitution in the United States, circumscribing the boundaries of the jurisdiction of federal law and the laws in the fifty U.S. states and territories

In the United States, the law is derived from four sources. These four sources are constitutional law, administrative law, statutes, and the common law (which includes case law). The most important source of law is the United States Constitution. All other law falls under, and is subordinate to, that document. No law may contradict the United States Constitution. For example, if Congress passes a statute that conflicts with the constitution, the Supreme Court may find that law unconstitutional, and strike it down.

Вправа 4. Перекладіть правничий текст, що стосується федерального права США та права штатів США. Зверніть увагу на переклад правничих термінів.

Federal law in the United States originates with the Constitution, which gives Congress the power to enact statutes for certain limited purposes like regulating commerce. Nearly all statutes have been codified in the United States Code. Many statutes give executive branch agencies the power to create regulations, which are published in the Code of Federal Regulations and also carry the force of law. Many lawsuits turn on the meaning of a federal statute or regulation, and judicial interpretations of such meaning carry legal force under the principle of stare decisis.

State law. The fifty American states are separate sovereigns with their own constitutions and retain plenary power to make laws covering anything not preempted by the federal Constitution or federal statutes. Nearly all states started with the same British common law base, although Louisiana law has always been strongly influenced by the French Napoleonic Code, but the passage of time has resulted in enormous diversity in the laws of

the states. Over time, state courts expanded the old common law rules in different directions (through their traditional power to make law under *stare decisis*), and state legislatures passed various statutes expanding or overriding such judge-made rules.

Unlike other common law jurisdictions, all American states have codified some or all of their statutory law into legal codes, which was an idea borrowed from the civil law through the efforts of American lawyer David Dudley Field. New York's codes are known as "Laws". California and Texas simply call them "Codes". Most other states use "Revised Statutes", "Compiled Statutes", or some other name for their codes. California, New York, and Texas have separate subject-specific codes, while all other states and the federal government use a single code divided into numbered titles.

In some states, codification is often treated as a mere restatement of the common law. Judges are free to liberally interpret the codes unless and until their interpretations are specifically overridden by the legislature. In other states, there is a tradition of strict adherence to the plain text of the codes.

The advantage of codification is that once the state legislature becomes accustomed to writing new laws as amendments to an existing code, then the code will usually always reflect democratic sentiment as to what the current law is.

Вправа 5. Перекладіть наступні поправки до Конституції США з англійської мови на українську. Зверніть увагу на переклад юридичних термінів.

Amendment I

Congress shall make no law respecting an establishment of religion, or prohibiting the free exercise thereof; or abridging the freedom of speech, or of the press; or the right of the people peaceably to assemble, and to petition the government for a redress of grievances.

Amendment II

A well regulated militia, being necessary to the security of a free state, the right of the people to keep and bear arms, shall not be infringed.

Amendment III

No soldier shall, in time of peace be quartered in any house, without the consent of the owner, nor in time of war, but in a manner to be prescribed by law.

Amendment IV

The right of the people to be secure in their persons, houses, papers, and effects, against unreasonable searches and seizures, shall not be violated, and no warrants shall issue, but upon probable cause, supported by oath or affirmation, and particularly describing the place to be searched, and the persons or things to be seized.

Amendment V

No person shall be held to answer for a capital, or otherwise infamous crime, unless on a presentment or indictment of a grand jury, except in cases arising in the land or naval forces, or in the militia, when in actual service in time of war or public danger; nor shall any person be subject for the same offense to be twice put in jeopardy of life or limb; nor shall be compelled in any criminal case to be a witness against himself, nor be deprived of life, liberty, or property, without due process of law; nor shall private property be taken for public use, without just compensation.

Вправа 6. Перекладіть наступні статті Віденської конвенції 1969 року, що стосуються права міжнародних договорів, з англійської мови на українську. Зверніть увагу на переклад правничих термінів.

Article 8

Subsequent confirmation of an act performed without authorization

An act relating to the conclusion of a treaty performed by a person who cannot be considered under article 7 as authorized to represent a State for that purpose is without legal effect unless afterwards confirmed by that State.

Article 9

Adoption of the text

1. The adoption of the text of a treaty takes place by the consent of all the States participating in its drawing up except as provided in paragraph 2.
2. The adoption of the text of a treaty at an international conference takes place by the vote of two thirds of the States present and voting, unless by the same majority they shall decide to apply a different rule.

Article 10

Authentication of the text

The text of a treaty is established as authentic and definitive:

- (a) by such procedures as may be provided for in the text or agreed upon by the States participating in its drawing up; or
- (b) failing such procedure, by the signature, signature *ad referendum* or initialling by the representatives of those States of the text of the treaty or of the Final Act of a conference incorporating the text.

Article 11

Means of expressing consent to be bound by a treaty

The consent of a State to be bound by a treaty may be expressed by signature, exchange of instruments constituting a treaty, ratification, acceptance, approval or accession, or by any other means if so agreed.

Article 12

Consent to be bound by a treaty expressed by signature

1. The consent of a State to be bound by a treaty is expressed by the signature of its representative when:
 - (a) the treaty provides that signature shall have that effect;
 - (b) it is otherwise established that the negotiating States were agreed that signature should have that effect; or
 - (c) the intention of the State to give that effect to the signature appears from the full powers of its representative or was expressed during the negotiation.
2. For the purposes of paragraph 1:
 - (a) the initialling of a text constitutes a signature of the treaty when it is established that the negotiating States so agreed;
 - (b) the signature *ad referendum* of a treaty by a representative, if confirmed by his State, constitutes a full signature of the treaty.

Вправа 7. Перекладіть правничі тексти, що стосується “попередження Міранди”. Зверніть увагу на переклад правничих термінів.

The **Miranda warning** is a police warning that is given to criminal suspects in police custody in the United States before they are asked questions relating to the commission of crimes. Police may request biographical information such as name, date of birth and address without reading suspects their Miranda warnings. Compulsory confessions will not constitute admissible evidence unless suspects have been made aware of and waived their “Miranda rights”.

The Miranda warnings were mandated by the 1966 United States Supreme Court decision in the case of *Miranda v. Arizona* as a means of protecting a criminal suspect’s Fifth Amendment right to avoid coercive

self-incrimination (see right to silence). However, since its creation, the Supreme Court has indicated that the Miranda decision imposes “prophylactic” or preventative safeguards rather than protections mandated by the Fifth Amendment privilege.

The typical warning is as follows:

You have the right to remain silent. Anything you say can and will be used against you in a court of law. You have the right to speak to an attorney, and to have an attorney present during any questioning. If you cannot afford a lawyer, one will be provided for you at government expense.

As a result, American English has acquired the verb *Mirandize*, meaning to read to a suspect his or her Miranda rights (when that suspect is taken into custody for the purpose of interrogation).

Arrest and conviction

In 1963, Ernesto Miranda (born in Mesa, Arizona in 1941, and living in Phoenix, Arizona) was arrested for robbery, kidnapping and rape. He was interrogated by police and confessed. At trial, prosecutors offered only his confession as evidence. Miranda was convicted of rape and kidnapping and sentenced to 20 to 30 years on both charges. Miranda’s lawyer, Alvin Moore, appealed to the Arizona Supreme Court but the charges were upheld.

Chief Justice Warren, a former prosecutor, delivered the opinion of the Supreme Court, ruling that due to the coercive nature of custodial interrogation by police (to bolster his point, Warren controversially cited several police training manuals), no confession could be admissible under the Fifth Amendment self-incrimination clause and Sixth Amendment right to an attorney unless a suspect had been made aware of his rights and the suspect had then waived them. Thus, Miranda’s conviction was overturned.

Miranda was retried, and this time the police did not use the confession but called witnesses and used other evidence. Miranda was convicted, and served 11 years.

Following the Miranda decision, the nation’s police departments were required to inform arrested persons of their rights under the ruling, termed a Miranda warning.

Вправа 8. Перекладіть наступну статтю з Кримінального кодексу України. Зверніть увагу на переклад українських правничих термінів.

Стаття 36. Необхідна оборона

1. Необхідною обороною визнаються дії, вчинені з метою захисту охоронюваних законом прав та інтересів особи, яка захищається, або іншої особи, а також суспільних інтересів та інтересів держави від суспільно небезпечного посягання шляхом заподіяння тому, хто посягає, шкоди, необхідної і достатньої в даній обстановці для негайного відвернення чи припинення посягання, якщо при цьому не було допущено перевищення меж необхідної оборони.
2. Кожна особа має право на необхідну оборону незалежно від можливості уникнути суспільно небезпечного посягання або звернутися за допомогою до інших осіб чи органів влади.
3. Перевищенням меж необхідної оборони визнається умисне заподіяння тому, хто посягає, тяжкої шкоди, яка явно не відповідає небезпечності посягання або обстановці захисту. Перевищення меж необхідної оборони зумовлює кримінальну відповідальність лише у випадках, спеціально передбачених у статтях 118 та 124 цього Кодексу.
4. Особа не підлягає кримінальній відповідальності, якщо через сильне душевне хвилювання, викликане суспільно небезпечним посяганням, вона не могла оцінити відповідність заподіяної нею шкоди небезпечності посягання чи обстановці захисту.
5. Не є перевищенням меж необхідної оборони і не має наслідком кримінальну відповідальність застосування зброї або будь-яких інших засобів чи предметів для захисту від нападу озброєної особи або нападу групи осіб, а також для відвернення протиправного насильницького вторгнення у житло чи інше приміщення, незалежно від тяжкості шкоди, яку заподіяно тому, хто посягає.

Вправа 9. Перекладіть наступну статтю з Кримінального кодексу України. Зверніть увагу на переклад українських правничих термінів.

Стаття 116. Умисне вбивство, вчинене у стані сильного душевного хвилювання

Умисне вбивство, вчинене у стані сильного душевного хвилювання, що раптово виникло внаслідок протизаконного насильства, систематичного знущання або тяжкої образи з боку потерпілого, — ка-

рається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.

Стаття 118. Умисне вбивство при перевищенні меж необхідної оборони або у разі перевищення заходів, необхідних для затримання злочинця.

Умисне вбивство, вчинене при перевищенні меж необхідної оборони, а також у разі перевищення заходів, необхідних для затримання злочинця, — карається виправними роботами на строк до двох років або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до двох років.

Вправа 10. Перекладіть правничий текст, що стосується кримінального права Великобританії. Зверніть увагу на переклад правничих термінів.

The Theft Act 1968 (1968 c.60) is an Act of the Parliament of the United Kingdom, governing most of the general property offences in English law. On 15th January 2007 the Fraud Act 2006 came into force repealing most of the offences of deception.

History

The Theft Act 1968 resulted from the efforts of the Criminal Law Revision Committee to reform the English law of theft. The Larceny Act 1916 had codified the common law, including larceny itself, but it remained a complex web of offences. The intention of the Theft Act 1968, was to replace the existing law of larceny and other deception-related offences, by a single enactment, creating a more coherent body of principles that would allow the law to evolve to meet new situations. The Act received the Royal Assent on 26 July 1968.

Offences Created

A number of greatly simplified — or at least less complicated — offences were created which all incorporate the element of dishonesty:

- all the variety of larcenies and conversion in the Larceny Act 1916 were brought into a single offence as defined in s1 of theft;
- aggravated forms of theft involving the threat or use of violence were consolidated under s8 into robbery;
- burglary and all the different forms of housebreaking, shopbreaking, etc were captured under s9 as the single heading of burglary;

- specific offences were created in s12 to cover the taking of bicycles and TWOC to cover the offence of joy-riding or sitting in the car while another drives it away without the owner's consent;
- abstracting electricity – the “theft” of electricity which had been included in the Act 1916 was retained in s13;
- for historically valid but now redundant reasons, a specific offence was created to protect art galleries, museums, etc;
- the basic pattern of deception offences was established in the Act 1968, and then amended in the Theft Act 1978 and the Theft (Amendment) Act 1996 which addressed some of the problems that had arisen in the enforcement of the law (for the definition of deception, see criminal deception). There are now five offences, namely:
 - (a) obtaining property by deception under Theft Act 1968;
 - (b) obtaining a money transfer by deception under 15A and 15B Theft Act 1968;
 - (c) obtaining a pecuniary advantage by deception under s16 Theft Act 1968;
 - (d) obtaining services by deception under Theft Act 1978; and
 - (e) evasion of liability by deception under Theft Act 1978.

It is also an offence to make off without paying. This does not require a deception.

Section 17 creates an offence of false accounting which includes both active falsification and physical destruction of records with intent to cause loss to another. Section 19 adds liability for any officer of a corporation or legal entity who publishes false accounts with intent to deceive members or creditors of the body corporate or association about its affairs.

Section 21 consolidates the offence of blackmail if, with a view to gain for himself or another or with intent to cause loss to another, he makes any unwarranted demand with menaces

the range of offences previously described as “receiving” were consolidated under ss22 et seq into handling which covers any situation in which a person assists a thief by buying the stolen goods or assisting in their disposal, etc.

Вправа 11. Перекладіть правничий текст, що стосується кримінального права Великобританії. Зверніть увагу на переклад правничих термінів.

Murder

In English law, murder is considered the most serious form of homicide where one person kills another either intending to cause death or intending to cause serious injury in a situation where death is virtually certain (originally termed malice aforethought even though it requires neither malice nor premeditation). Following the Murder (Abolition of Death Penalty) Act 1965, the mandatory sentence is life imprisonment.

As most of the criminal offences Murder have the following elements.

1. Actus rea.
2. Mens reus.
3. Absence of a valid defence.

The definition of the *actus reus* (Latin for “guilty act”) murder most usually cited is that by Edward Coke: When a man of sound memory and of the age of discretion, unlawfully killeth within any country of the realm any reasonable creature in rerum natura under the King’s Peace, . . . so as the party wounded, or hurt, et cetera, die of the wound or hurt, et cetera, within a year and a day after the same.

It should be noted it is no longer the case that the death of the victim must occur within a year and a day of the crime, according to the Law Reform (Year and a Day Rule) Act 1996.

Mens rea. The mens rea of murder is either an intention to kill (R v Woolin) or an intention to cause grievous bodily harm (R v Moloney (1985) 1 AER 1025, R v Hancock & Shankland (1986) 1 AC 455, and R v Woollin (1999) AC 82). See intention (criminal) for a general discussion, and intention in English law. In Moloney, Lord Bridge was clear that, for the defendant to have the mens rea of murder, there must be something more than mere foresight or knowledge that death or serious injury is a “natural” consequence of the current activities: there must be clear evidence of an intention. This intention is proved not only when the defendant’s motive or purpose is to kill or cause grievous bodily harm, but when death or grievous bodily harm is virtually certain occur and the defendant foresees death or grievous bodily harm as the virtually certain consequence of his act. Also note that, in Maloney, Lord Bridge held that the mens rea of murder need not be aimed at a specific person so, if a terrorist plants a bomb in a public place, it is irrelevant that no specific individual is targeted so long as one or more deaths is virtually certain. Further, it is irrelevant that the terrorist might claim justification for the act through a political agenda. How or why one person kills could only have relevance in the sentencing phase of a trial.

Вправа 12. Розіграйте ситуації.

The situation: There is a domestic assault case, where the husband broke his wife's nose after a long history of domestic disputes and fights.

The task: try to solve this judicial problem.

Roles: defendant (husband), plaintiff (wife), witnesses (friends of the husband and friends of the wife), prosecutor, defense counsel, judge, jurors.

The situation: There are 4 teenagers who committed a bank robbery and got away with 1 million dollars. While robbing the bank they used fake guns. One week after all the criminals were arrested.

The task: try to solve this judicial problem.

Roles: defendants (4 teenagers), plaintiff (bank owner), witnesses (employees of the bank and clients), prosecutor, defense counsel, judge, jurors.

II. МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ ДЛЯ ПОЗААУДИТОРНОЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

1. Питання для самостійного опрацювання.

1. Принципи адекватності перекладу юридичної лексики.
2. Варіантність перекладу правничих текстів.
3. Контекст правничого тексту.
4. Національне законодавство України та його терміносистема.
5. Види міжнародних договорів за законодавством України.
6. Граматичні трансформації при перекладі правничих текстів: перестановки, додавання, вилучення, заміни членів речення.
7. Прийоми вираження категорії модальності у перекладі юридичної лексики.
8. Лексичні трансформації при перекладі правничих текстів.
9. Адміністративне право США. Переклад тексту, що стосується адміністративного права.
10. Деліктне право США. Переклад тексту, що стосується деліктного права.
11. Статутне право США. Переклад тексту, що стосується статутного права

2. Вправи та хрестоматійні тексти для позааудиторної самостійної роботи.

Вправа 1. Доберіть відповідні фрази з колонки А до їх еквівалентів з колонки В, вивчить незнайомі лексичні одиниці та терміни, що належать до правничої термінології загального права.

Trial courts and common pleas courts in the USA. (Суди першої інстанції та загального права США)

А	В
1. Trial courts bear the main burden in the administration of justice. Cases begin, and in most instances are resolved, in the trial court	(a) Суди штату розглядають переважно справи, що виникають відповідно до законів штату; федеральні суди здебільшого розглядають справи, пов'язані із порушенням федеральних законів
2. The common pleas court is the most important of Ohio's trial courts. It is Ohio's court of general jurisdiction – most serious civil or criminal cases must be brought there	(b) Суди наглядають за дотриманням законів. Вони здійснюють судочинство, вирішують спори відповідно до закону та намагаються неупереджено і справедливо застосовувати закони
3. The state courts are primarily concerned with cases arising under state law; the federal courts are primarily concerned with cases arising under federal law	(c) Судами першої інстанції штату Огайо є: суди загального права, що мають загальну цивільну та кримінальну юрисдикцію і відповідно широкі повноваження; муніципальні та окружні суди, що мають обмежену юрисдикцію у вирішенні цивільних і кримінальних справ і відповідно вузьчі повноваження, ніж суди загального права, а також суди мера (міського голови), що не мають юрисдикції на розгляд цивільних справ і мають обмежену юрисдикцію на розгляд кримінальних справ
4. The courts are the overseers of the law. They administer the law, resolve disputes under the law, and strive to apply the law in a fair and impartial manner	(d) Суди першої інстанції несуть на собі головний тягар відправлення правосуддя. Слухання справ розпочинається і (у більшості випадків) закінчується саме у судах першої інстанції

A	B
5. The trial courts in Ohio include: common pleas courts, which have general civil and criminal jurisdiction, and correspondingly broad powers; municipal courts and county courts, which have jurisdiction in lesser civil and criminal cases and therefore lesser powers than common pleas courts; and mayors' courts, which do not have civil jurisdiction and have only very limited criminal powers	(e) Суд загального права є найважливішим у системі судів першої інстанції штату Огайо. Цей суд є судом загальної юрисдикції — найсерйозніші цивільні та кримінальні справи повинні розглядатися саме тут

Вправа 2. Доберіть відповідні фрази з колонки А до їх еквівалентів з колонки В, вивчить при цьому незнайомі лексичні одиниці та терміни, що належать до правничої термінології загального права.

Precedent law.
(Прецедентне право)

A	B
1. When a court decides a case and records its decision in a written opinion that opinion, or case, becomes a "precedent"	(a) Суди часто користуються прецедентами судів того самого або нижчого рівнів, судів інших штатів і федеральних судів, коли такі прецеденти добре обґрунтовані та стосуються нових проблем
2. Courts of equal rank may use each other's precedents, just as the courts of one state may borrow from the precedents of another state or federal court	(b) Загальне право не застосовувалося на писаному (статутному) праві, але більшість його основних понять переплітається з писаним правом через звичай та традиції
3. Because it is (and was) created by the courts, common law is a product of judicial rather than legislative power	(c) Урахування досвіду багатьох поколінь забезпечує спадкоємність та узгодженість права. Це також дає змогу праву реагувати на зміни потреб суспільства

A	B
4. The common law was not based on written (statutory) law, but many of its basic concepts have been interwoven into the written law through usage and custom	(d) Суди одного рівня можуть використовувати прецеденти один одного, так само як суди одного штату можуть спиратися на прецеденти іншого штату або федерального суду
5. Courts often use the precedents of equal or lower courts, the courts of other states, and the federal courts when such precedents are well reasoned or address new problem	(e) Коли суд виносить рішення в окремій справі і фіксує його у письмовій формі, таке рішення називається “прецедентом”
6. Because it is based on generations of experience, it gives continuity and consistency to the law. It also allows the law to respond to the changing needs of society	(f) Зважаючи на те, що загальне право встановлюється судами, воно є результатом діяльності переважно судової, а не законодавчої влади.

Вправа 3. Перекладіть правничий текст, що стосується загального права Великобританії.

Common law

Since 1189, English law has been described as a common law rather than a civil law system (i.e. there has been no major codification of the law, and judicial precedents are binding as opposed to persuasive). In the early centuries, the justices and judges were responsible for adapting the Writ system to meet everyday needs, applying a mixture of precedent and common sense to build up a body of internally consistent law, e.g. the Law Merchant began in the Pie-Powder Courts (a corruption of the French “pieds-poudre’s” or “dusty feet”, meaning ad hoc marketplace courts). As Parliament developed in strength, and subject to the doctrine of separation of powers, legislation gradually overtook judicial law making so that, today, judges are only able to innovate in certain very narrowly defined areas. Time before 1189 was defined in 1276 as being time immemorial.

Precedent

One of the major problems in the early centuries was to produce a system that was certain in its operation and predictable in its outcomes. Too many judges were either partial or incompetent, acquiring their

positions only by virtue of their rank in society. Thus, a standardised procedure slowly emerged, based on a system termed *stare decisis*. Thus, the ratio decidendi of each case will bind future cases on the same generic set of facts both horizontally and vertically. The highest appellate court in the UK is the House of Lords (the judicial members of which are termed Law Lords or, specifically if not commonly Lords of Appeal in Ordinary) and its decisions are binding on every other court in the hierarchy which are obliged to apply its rulings as the law of the land. The Court of Appeal binds the lower courts, and so on. Since joining what is now termed the European Union, European Union Law has direct effect in the UK, and the decisions of the European Court of Justice bind the UK courts.

Вправа 4. Заповніть пропущені слова в тексті і перекладіть на українську мову.

**The common law.
(Загальне право)**

The common law is a large body of principles, rules, and ___ (1). The common law was not based on written (2) law, but many of its basic concepts have been ___ (3) into the written law through usage and ___ (4). Because it is created by the courts, ___ (5) law is a product of ___ (6) rather than legislative power. Because it is based on ___ (7) of experience, it gives ___ (8) and ___ (9) to the law. It allows the law to ___ (10) to the changing needs of society.

The common law ___ (11) in England and was brought to the USA by the colonists. It ___ (12) its present ___ (13) to the custom, begun in the 17th century. Of recording not only judicial proceedings and decisions, but the principles and ___ (14) behind them. When a court ___ (15) a case and records its decision in a written opinion, or case, becomes a ___ (16). That is, the principles on which the case was decided may be used to decide future cases with similar ___ (17) situations.

The ___ (18) of a case as precedent depends mainly on the court in which it is decided. A higher court is not ___ (19) to follow the precedents established by the lower courts in its jurisdiction. Lower courts, however, are ___ (20) to follow the precedents of the higher courts having ___ (21) over them. Courts of equal ___ (22) may use each other's precedents, just as the courts of one state may borrow from the precedents of another state or federal court. Courts often use the precedents of equal or lower courts, the courts of other states, and the federal courts when such precedents are well ___ (23) or ___ (24) new problems.

(The list of words to be used: *address, reasoned, rank, jurisdiction, bound, bound, impact, factual, precedent, decides, reasoning, vitality, owes, originate, respond, consistency, continuity, generations, judicial, common, custom, interwoven, statutory, concepts.*)

Вправа 5. Перекладіть правничий текст з української мови на англійську. Зверніть увагу на правильне використання граматичних і лексичних трансформацій.

Загальне право виникло у Великобританії і було впроваджене у США колоністами. Своєю життєздатністю воно зобов'язане традиції, яка виникла у XVII столітті, коли почали записувати не тільки судові процеси та їх рішення, а й принципи і аргументи, за якими вони виносилися. Коли суди виносять рішення в окремій справі і фіксують це рішення у письмовій формі, тоді таке рішення стає “прецедентом”, тобто тепер принципи, за якими відправлялося правосуддя, можуть бути використані для вирішення справ з подібними фактичними обставинами.

Вправа 6. Доберіть відповідні фрази з колонки А до їх еквівалентів з колонки В, вивчить при цьому незнайомі лексичні одиниці та терміни, що належать до правничої термінології загального права.

**Procedural questions.
(Процедурні питання)**

А	В
1. When a complaint or answer is vague, the opposing party can file a motion to make the complaint or answer definite and certain	(a) Іноді позивач або відповідач можуть подавати позовну заяву, додаткову до головної справи і спрямовану проти співпозивача або співвідповідача; така заява викладається у “перехресному позові”. Якщо справа ясна, сторона у справі може подати клопотання про розгляд справи за процедурою спрощеного судочинства

A	B
2. His answer might deny everything in the complaint, admit some of the plaintiffs claims and deny the rest, or admit most or all of the plaintiffs claims	(b) У разі, коли позовна заява або відповідь на неї не містять чіткого обґрунтування, супротивна сторона може подати клопотання щодо чіткішого і конкретнішого формулювання звинувачення чи заперечення
3. When a pleading contains irrelevant material, the opposing party can file a motion asking that the irrelevant material be removed	(c) Якщо відповідач вважає, що він є потерпілою стороною, він може відповісти на звинувачення позивача власним звинуваченням, яке називається “зустрічним позовом”
4. Sometimes a plaintiff or defendant may have a claim, ancillary to the main lawsuit against a co-plaintiff or a co-defendant; this claim is stated in a “cross-claim”. If the case is clear, a party can file a motion for summary judgment	(d) У відповіді він може заперечити все, зазначене у позовній заяві, визнати деякі звинувачення заявника і заперечити решту звинувачень або ж визнати справедливими більшість звинувачень чи всі звинувачення
5. If the defendant feels that he is the injured party, he might answer the plaintiffs suit with a lawsuit of his own, called a “counterclaim”	(e) Коли заява містить матеріали, що не мають прямого відношення до справи, супротивна сторона може подати клопотання із проханням вилучити такі матеріали

Вправа 7. Знайдіть українські еквіваленти до наступних правничих лексичних одиниць і виразів:

1. to deny; 2. to admit; 3. injured party; 4. counterclaim; 5. ancillary; 6. cross-claim; 7. irrelevant; 8. party; 9. motion; 10. to dismiss; 11. opposing party; 12. summary judgment.

(The list of words to be used: винесення рішення за процедурою спрощеного судочинства; супротивна сторона; відхилити; клопотання; сторона (у справі); такий, що не має відношення; перехресний позов; допоміжний; потерпіла сторона; визнавати; спростувати.)

Вправа 8. Перекладіть текст, що стосується кримінального права, з англійської мови на українську. Опрацюйте термінологію тексту, яка подається наприкінці тексту. Зверніть увагу на граматичні та лексичні трансформації, які вживаються під час перекладу.

What constitutes an offence.

The requirement of a Guilty Act Plus a Guilty Mind. In most jurisdictions, including Ohio, two things are required for a criminal offence. (1). First, there must be an act or conduct (2) prohibited by law, or a failure to do some duty required by law. This is called the “actus reus”, or guilty act (3). Second, at the time of the act, conduct or omission the actor must have a certain guilty state of mind (4), called the “mens rea”. For example, a person might cause another’s death. Causing the death of another person is the guilty act involved in the crime of murder. However, accidentally (5) causing the death of another person is not murder. The actor did not have the required guilty state of mind. Purposely causing the death of a person is murder because the guilty act and the guilty state of mind coincide. As another example, a person might actually plan to steal, and therefore have a guilty mind. However, such a person has not committed a crime (6) until he or she actually takes something while having a guilty mind.

Ohio law defines four types or degrees of guilty mind or culpable mental states (7). These are purpose (8), knowledge (9), recklessness (10), and negligence (11). With a few exceptions, at least one of these culpable mental states must be present when a person does a prohibited act (12).

(The list of words to be used: кримінальний злочин, поведінка, протиправна дія, злочинний намір, випадково, вчиняти злочин, злочинний психічний стан, умисел, усвідомлення наслідків вчинку, груба необачність, недбалість, заборонене діяння.)

Вправа 9. Доберіть відповідні фрази з колонки А до їх еквівалентів з колонки В, вивчить при цьому незнайомі лексичні одиниці та терміни, що належать до правничої термінології загального права.

Criminal Law (Кримінальне право)

A	B
1. Misdemeanors are divided into misdemeanors of the first, second, third, and fourth degrees, and minor misdemeanors	(a) Злочин, що може каратися смертною карою, — це тяжкий злочин, за який може бути винесено смертний вирок. Тяжкий злочин може каратися також ув'язненням або штрафом
2. Under certain circumstances, imprisonment for a felony may be served in an approved local facility, and imprisonment for consecutive misdemeanors may be served in a state penal institution	(b) Існують два основних види злочинів: тяжкі злочини (фелонії) та нетяжкі злочини (місдімінори). У штаті Огайо тяжкі злочини класифікуються відповідно до ступеня їх тяжкості
3. There are two major classifications of crimes: felonies and misdemeanors. In Ohio, felonies are classified according to comparative seriousness.	(c) За Кримінальним кодексом штату Огайо, існує дев'ять ступенів тяжких злочинів. Злочином найвищого ступеня тяжкості є вбивство за обтяжуючих обставин. Далі йде тяжке вбивство із заздалегідь сформованим злим умислом
4. A capital offence is a felony for which death is a potential penalty. Felonies may be punished by imprisonment and fines	(d) За деяких обставин ув'язнення за тяжкий злочин може відбуватися в офіційно визначеному місцевому виправному закладі, а ув'язнення за повторні незначні правопорушення, що межують з адміністративними правопорушеннями, — у виправному закладі штату
5. There are nine degrees of felony under the Ohio Criminal Code. The most serious degree is aggravated murder. The next most serious is murder	(e) Незначні правопорушення, що межують з адміністративними правопорушеннями, поділяють на правопорушення першого, другого, третього, четвертого ступенів та адміністративні правопорушення

Вправа 10. Перекладіть наступні жарти про юристів і прокоментуйте їх.

(1) Q: What do you have when a lawyer is buried up to his neck in sand?

A: Not enough sand.

(2) Q: What's the difference between a lawyer and a terrorist?

A: You can negotiate with a terrorist.

(3) Q: What's the difference between a good lawyer and a great lawyer?

A: A good lawyer knows the law. A great lawyer knows the judge.

(4) Two lawyers met at a cocktail party late one night. "How's business?" asked the first.

"Rotten", replied the other. "Yesterday, I chased an ambulance for twenty miles. When I finally caught up to it, there were already two other lawyers hanging on to the bumper".

(5) Lawyer: "Now that you have been acquitted, will you tell me truly?"

Did you steal the car?"

Client: "After hearing your amazing argument in court this morning, I'm beginning to think I didn't".

Вправа 11. Перекладіть статтю Віденської конвенції 1969 року з української мови на англійську.

Стаття 9.

Прийняття тексту

1. Текст договору приймається за згодою всіх держав, які беруть участь у його укладенні, за винятком випадків, передбачених у пункті 2.
2. Текст договору приймається на міжнародній конференції шляхом голосування за нього двох третин держав, які присутні і беруть участь у голосуванні, якщо тією ж більшістю голосів вони не вирішили застосувати інше правило.

Вправа 12. Знайдіть еквіваленти до наступних англійських прислів'їв, що стосуються проблем права.

The English Law Proverbs

1. The judge is condemned when the guilty are acquitted.
2. A judge knows nothing unless it has been explained to him three times.
3. Judge men by their deed, not by their creeds.
4. Judge not, lest you be judged (Bible).
5. Justice has a nose of putty, it is easily broken.

6. A just war is better than an unjust peace.
7. Justice shouldn't be propped up with injustice.
8. Justice will not condemn even the devil himself wrongfully.
9. It is unlawful to overcome crime by crime.
10. Impartiality is absolutely essential to a judge.
11. Interest is half the crime.
12. If you commit a crime in the mind you may transmit it into action.
13. If you judge your own case you are judged by a fool.
14. If you share a friend's crime you make it your own.
15. If you want justice for yourself, be just to others.
16. A hog that is bemired endeavors to bemire others.
17. Wrong laws make short governance.
18. Who loses his liberty loses all.

Вправа 13. Перекладіть хрестоматійний правничий текст, що стосується міжнародного гуманітарного права.

Geneva Convention (III) relative to the Treatment of Prisoners of War.

Preamble

The undersigned Plenipotentiaries of the Governments represented at the Diplomatic Conference held at Geneva from April 21 to August 12, 1949, for the purpose of revising the Convention concluded at Geneva on July 27, 1929, relative to the Treatment of Prisoners of War, have agreed as follows:

Part I. General Provisions

Art 1. The High Contracting Parties undertake to respect and to ensure respect for the present Convention in all circumstances.

Art 2. In addition to the provisions which shall be implemented in peace time, the present Convention shall apply to all cases of declared war or of any other armed conflict which may arise between two or more of the High Contracting Parties, even if the state of war is not recognized by one of them.

The Convention shall also apply to all cases of partial or total occupation of the territory of a High Contracting Party, even if the said occupation meets with no armed resistance.

Although one of the Powers in conflict may not be a party to the present Convention, the Powers who are parties thereto shall remain bound by it in their mutual relations. They shall furthermore be bound

by the Convention in relation to the said Power, if the latter accepts and applies the provisions thereof.

Art 3. In the case of armed conflict not of an international character occurring in the territory of one of the High Contracting Parties, each Party to the conflict shall be bound to apply, as a minimum, the following provisions:

- (1) Persons taking no active part in the hostilities, including members of armed forces who have laid down their arms and those placed hors de combat by sickness, wounds, detention, or any other cause, shall in all circumstances be treated humanely, without any adverse distinction founded on race, colour, religion or faith, sex, birth or wealth, or any other similar criteria. To this end the following acts are and shall remain prohibited at any time and in any place whatsoever with respect to the above-mentioned persons:
 - (a) violence to life and person, in particular murder of all kinds, mutilation, cruel treatment and torture;
 - (b) taking of hostages;
 - (c) outrages upon personal dignity, in particular, humiliating and degrading treatment;
 - (d) the passing of sentences and the carrying out of executions without previous judgment pronounced by a regularly constituted court affording all the judicial guarantees which are recognized as indispensable by civilized peoples.
- (2) The wounded and sick shall be collected and cared for. An impartial humanitarian body, such as the International Committee of the Red Cross, may offer its services to the Parties to the conflict. The Parties to the conflict should further endeavour to bring into force, by means of special agreements, all or part of the other provisions of the present Convention.

The application of the preceding provisions shall not affect the legal status of the Parties to the conflict.

Art 4. A. Prisoners of war, in the sense of the present Convention, are persons belonging to one of the following categories, who have fallen into the power of the enemy:

- (1) Members of the armed forces of a Party to the conflict, as well as members of militias or volunteer corps forming part of such armed forces.
- (2) Members of other militias and members of other volunteer corps, including those of organized resistance movements, belonging to a

Party to the conflict and operating in or outside their own territory, even if this territory is occupied, provided that such militias or volunteer corps, including such organized resistance movements, fulfil the following conditions:

- (a) that of being commanded by a person responsible for his subordinates;
 - (b) that of having a fixed distinctive sign recognizable at a distance;
 - (c) that of carrying arms openly;
 - (d) that of conducting their operations in accordance with the laws and customs of war.
- (3) Members of regular armed forces who profess allegiance to a government or an authority not recognized by the Detaining Power.
 - (4) Persons who accompany the armed forces without actually being members thereof, such as civilian members of military aircraft crews, war correspondents, supply contractors, members of labour units or of services responsible for the welfare of the armed forces, provided that they have received authorization, from the armed forces which they accompany, who shall provide them for that purpose with an identity card similar to the annexed model.
 - (5) Members of crews, including masters, pilots and apprentices, of the merchant marine and the crews of civil aircraft of the Parties to the conflict, who do not benefit by more favourable treatment under any other provisions of international law.
 - (6) Inhabitants of a non-occupied territory, who on the approach of the enemy spontaneously take up arms to resist the invading forces, without having had time to form themselves into regular armed units, provided they carry arms openly and respect the laws and customs of war.

Вправа 14. Перекладіть хрестоматійний правничий текст, що стосується гуманітарного права.

Universal Declaration of Human Rights

Article 20.

- (1) Everyone has the right to freedom of peaceful assembly and association.
- (2) No one may be compelled to belong to an association.

Article 21.

- (1) Everyone has the right to take part in the government of his country, directly or through freely chosen representatives.

- (2) Everyone has the right of equal access to public service in his country.
- (3) The will of the people shall be the basis of the authority of government; this will shall be expressed in periodic and genuine elections which shall be by universal and equal suffrage and shall be held by secret vote or by equivalent free voting procedures.

Article 22.

Everyone, as a member of society, has the right to social security and is entitled to realization, through national effort and international co-operation and in accordance with the organization and resources of each State, of the economic, social and cultural rights indispensable for his dignity and the free development of his personality.

Article 23.

- (1) Everyone has the right to work, to free choice of employment, to just and favourable conditions of work and to protection against unemployment.
- (2) Everyone, without any discrimination, has the right to equal pay for equal work.
- (3) Everyone who works has the right to just and favourable remuneration ensuring for himself and his family an existence worthy of human dignity, and supplemented, if necessary, by other means of social protection.
- (4) Everyone has the right to form and to join trade unions for the protection of his interests.

Article 24.

Everyone has the right to rest and leisure, including reasonable limitation of working hours and periodic holidays with pay.

Article 25.

- (1) Everyone has the right to a standard of living adequate for the health and well-being of himself and of his family, including food, clothing, housing and medical care and necessary social services, and the right to security in the event of unemployment, sickness, disability, widowhood, old age or other lack of livelihood in circumstances beyond his control.
- (2) Motherhood and childhood are entitled to special care and assistance. All children, whether born in or out of wedlock, shall enjoy the same social protection.

Article 26.

- (1) Everyone has the right to education. Education shall be free, at least in the elementary and fundamental stages. Elementary education shall be compulsory. Technical and professional education shall be made generally available and higher education shall be equally accessible to all on the basis of merit.
- (2) Education shall be directed to the full development of the human personality and to the strengthening of respect for human rights and fundamental freedoms. It shall promote understanding, tolerance and friendship among all nations, racial or religious groups, and shall further the activities of the United Nations for the maintenance of peace.
- (3) Parents have a prior right to choose the kind of education that shall be given to their children.

Article 27.

- (1) Everyone has the right freely to participate in the cultural life of the community, to enjoy the arts and to share in scientific advancement and its benefits.
- (2) Everyone has the right to the protection of the moral and material interests resulting from any scientific, literary or artistic production of which he is the author.

Article 28.

Everyone is entitled to a social and international order in which the rights and freedoms set forth in this Declaration can be fully realized.

Article 29.

- (1) Everyone has duties to the community in which alone the free and full development of his personality is possible.
- (2) In the exercise of his rights and freedoms, everyone shall be subject only to such limitations as are determined by law solely for the purpose of securing due recognition and respect for the rights and freedoms of others and of meeting the just requirements of morality, public order and the general welfare in a democratic society.
- (3) These rights and freedoms may in no case be exercised contrary to the purposes and principles of the United Nations.

Вправа 15. Перекладіть наступні статті Віденської конвенції 1969 року з англійської мови на українську. Зверніть увагу на переклад правничих термінів.

Article 81

Signature

The present Convention shall be open for signature by all States Members of the United Nations or of any of the specialized agencies or of the International Atomic Energy Agency or parties to the Statute of the International Court of Justice, and by any other State invited by the General Assembly of the United Nations to become a party to the Convention, as follows: until 30 November 1969, at the Federal Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Austria, and subsequently, until 30 April 1970, at United Nations Headquarters, New York.

Article 82

Ratification

The present Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Вправа 16. Перекладіть наступні статті Віденської конвенції 1969 року, що стосуються міжнародного права договорів, з англійської мови на українську.

Article 83

Accession

The present Convention shall remain open for accession by any State belonging to any of the categories mentioned in article 81. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 84

Entry into force

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the thirty-fifth instrument of ratification or accession.
2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the thirty-fifth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Вправа 17. Перекладіть поправку до конституції США з англійської мови на українську.

Amendment XIV

Section 1. All persons born or naturalized in the United States, and subject to the jurisdiction thereof, are citizens of the United States and of the state wherein they reside. No state shall make or enforce any law which shall abridge the privileges or immunities of citizens of the United States; nor shall any state deprive any person of life, liberty, or property, without due process of law; nor deny to any person within its jurisdiction the equal protection of the laws.

Section 2. Representatives shall be apportioned among the several states according to their respective numbers, counting the whole number of persons in each state, excluding Indians not taxed. But when the right to vote at any election for the choice of electors for President and Vice President of the United States, Representatives in Congress, the executive and judicial officers of a state, or the members of the legislature thereof, is denied to any of the male inhabitants of such state, being twenty-one years of age, and citizens of the United States, or in any way abridged, except for participation in rebellion, or other crime, the basis of representation therein shall be reduced in the proportion which the number of such male citizens shall bear to the whole number of male citizens twenty-one years of age in such state.

Section 3. No person shall be a Senator or Representative in Congress, or elector of President and Vice President, or hold any office, civil or military, under the United States, or under any state, who, having previously taken an oath, as a member of Congress, or as an officer of the United States, or as a member of any state legislature, or as an executive or judicial officer of any state, to support the Constitution of the United States, shall have engaged in insurrection or rebellion against the same, or given aid or comfort to the enemies thereof. But Congress may by a vote of two-thirds of each House, remove such disability.

Section 4. The validity of the public debt of the United States, authorized by law, including debts incurred for payment of pensions and bounties for services in suppressing insurrection or rebellion, shall not be questioned. But neither the United States nor any state shall assume or pay any debt or obligation incurred in aid of insurrection or rebellion against the United States, or any claim for the loss or emancipation of any

slave; but all such debts, obligations and claims shall be held illegal and void.

Section 5. The Congress shall have power to enforce, by appropriate legislation, the provisions of this article.

Вправа 18. Перекладіть правничі тексти, що стосуються кримінального права Великобританії. Зверніть увагу на переклад правничих текстів.

Manslaughter in English law

In the English law of homicide, manslaughter is a less serious offence than murder with the law differentiating between levels of fault based on the mens rea (Latin for a “guilty mind”). Manslaughter may be either:

Voluntary where the accused intentionally kills another but is not liable for murder either because he or she falls within the scope of a mitigatory defence such as provocation or diminished responsibility that will reduce what would otherwise have been murder to manslaughter, or because he or she was the survivor of a suicide pact (s2(4) Homicide Act 1957).

Involuntary which occurs when the accused did not intend to cause death or serious injury but caused the death of another through recklessness or criminal negligence. For these purposes, recklessness is defined as a wanton disregard for the dangers of a particular situation. An example of this would be dropping a brick off a bridge, which lands on a person’s head, killing him. Since the intent is not to kill the victim, but simply to drop the brick, the mens rea required for murder does not exist because the act is not aimed at any one person. But if in dropping the brick, there is a good chance of injuring someone, the person who drops it will be reckless. This form of manslaughter is usually dealt with as an “unlawful act manslaughter” or “constructive manslaughter”.

In England and Wales, the usual practice is to prefer a charge of murder, with the judge or defence able to introduce manslaughter as an option (see lesser included offense). The jury then decides whether the defendant is guilty or not guilty of either murder or manslaughter.

Motor manslaughter

Because of a reluctance by juries to convict when the charge was manslaughter, a statutory offence of “causing death by dangerous driving” was introduced. Following the Road Traffic Law Review Committee

(1988), the Road Traffic Act 1991 abandoned recklessness in favour of the pre-statutory objective test of “dangerousness”, i.e. did the driving fall far below the standard of the competent and careful driver. The Committee also recommended that manslaughter should be an optional charge for the more serious driving cases. Note the possibility of charging an aggravated TWOC for less seriously dangerous driving where death results.

Вправа 19. Порівняйте правничі тексти. Визначіть граматичні та лексичні трансформації, застосовані у текстах.

The Supreme Court of the USA

The Supreme Court is the highest court of the United States and the only one specifically created by the Constitution. A decision of the Supreme Court cannot be appealed to any other court. Congress has the power to fix the number of judges sitting on the Court and, within limits, decide what kind of cases it may hear, but it cannot change the powers given to the Supreme Court by the Constitution itself.

The Constitution is silent on the qualifications for judges. There is no requirement that judges be lawyers, although, in fact, all federal judges and Supreme Court justices have been members of the bar.

Since the creation of the Supreme Court almost 200 years ago, there have been slightly more than 100 justices. The original Court consisted of a chief justice and five associate justices. For the next 80 years, the number of justices varied until, in 1869, the complement was fixed at one chief justice and eight associates. The chief justice is the executive officer of the Court but, in deciding cases, has only one vote, as do the associate justices.

The Supreme Court has original jurisdiction in only two kinds of cases: those involving foreign dignitaries and those in which a state is a party. All other cases reach the Court on appeal from lower courts.

Of the several thousand cases filed annually, the Court usually hears only about 150. Most of the cases involve interpretation of the law or the intent of Congress in passing a piece of legislation. A significant amount of the work of the Supreme Court, however, consists of determining whether legislation or executive acts conform to the Constitution. This power of judicial review is not specifically provided for by the Constitution. This power of judicial review is not specifically provided for by the Constitution. Rather, it is doctrine inferred by the Court from its reading of the Constitution, and forcefully stated in the landmark *Marbury vs.*

Madison case of 1803. In its decision in that case, the Court held that “a legislative act contrary to the Constitution is not law,” and further observed that “it is emphatically the province and duty of the judicial department to say what the law is”. The doctrine has also been extended to cover the activities of state and local governments.

Decisions of the Court need not be unanimous; a simple majority prevails, provided at least six justices- the legal quorum- participate in the decision. In split decisions, the Court usually issues a majority and a minority- or dissenting- opinion, both of which may form the basis for future decisions by the Court. Often justices will write separate concurring opinions when they agree with a decision, but for reasons other than those cited by the majority.

Верховний суд Сполучених Штатів

Верховний суд – це найвищий суд у Сполучених Штатах, до того ж єдиний суд, спеціально створений Конституцією. Рішення Верховного суду не можуть оскаржуватися через подання апеляції до будь-якого іншого суду. Конгрес уповноважений визначити кількість суддів, що засідають у Верховному суді, й до певної міри вирішувати, які саме справи він має право заслуховувати, але він не може змінити повноважень, наданих Верховному суду самою Конституцією.

У Конституції нічого не сказано про кваліфікацію суддів. Вона не містить такої вимоги, щоб судді неодмінно були правниками, хоча в дійсності усі федеральні судді й члени Верховного суду належать до адвокатури.

Від дня заснування Верховного суду упродовж 200 років його членами було понад 100 осіб. На початку свого існування Суд складався з головного судді та п'яти членів. Протягом наступних 80 років кількість суддів змінювалася, аж поки 1869 року не усталився повний склад з одного головного судді й восьми рядових членів. Головний суддя є виконавчим урядовцем Суду, але у вирішальних випадках має лише один голос, як і решта суддів.

Верховний суд зберіг первинну юрисдикцію лише у двох видах справ: стосовно високопоставлених іноземних осіб і де однією із сторін є штат. Усі інші справи потрапляють до Верховного суду тільки за апеляцією від нижчих судів.

Із зареєстрованих у Верховному суді кількох тисяч справ, які передаються сюди щорічно, розглядається близько 150 випадків. Здебільшого в цих слуханнях ідеться про тлумачення закону або на-

мір Конгресу прийняти якийсь законодавчий акт. Проте чималу частку роботи Верховного суду становлять винесення ним ухвал або узгодження з Конституцією певних законодавчих чи виконавчих актів. Це повноваження юридичного перегляду не обумовлене самою Конституцією. Найімовірніше, це доктрина, яку прийняв Суд із власного прочитання Конституції й переконливо проголосив в історичній справі “Марбері проти Медисона” 1803 року. У рішенні у цій справі Суд застеріг, що “законодавчий акт, який суперечить Конституції, не є законом”, зазначивши далі, що “це нагальна компетенція і обов’язок правового департаменту — пояснювати, що є закон”. Цю доктрину з часом витлумачили ширше, застосовуючи її до діяльності місцевих урядів та урядів штатів.

Для рішень Верховного суду не потрібна однастайність — вистачить простої більшості голосів за умови, якщо шестеро суддів (законний кворум) візьме участь у прийнятті рішення.

Коли ж постанову приймається з наявністю суперечливих думок, тоді Суд оприлюднює думку і більшості, й меншості (чи незгідну думку), причому і перша, і друга можуть стати основною для майбутніх рішень Суду. Часто судді записують власні побіжні висновки, коли пристають до загального рішення, але при цьому виходять з інших міркувань, ніж ті, що викладені більшістю.

III. СПИСОК ТЕМ ДЛЯ РЕФЕРАТИВ І ДОПОВІДЕЙ

1. Tort law and its terminology system.
2. The United Nations and the UN Security Council and its terminology system.
3. Statutory law and its terminology system.
4. The European Union and its terminology peculiarities.
5. Administrative law and its terminology system.
6. The socio-professional jokes about lawyers. Comment on them.
7. The Constitution of the USA.
8. The Constitution of Ukraine.
9. Great Britain and its legal system.
10. The USA and its legal system.
11. The common law and its terminology system.
12. The International Humanitarian Law and its terminology system.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

Основна

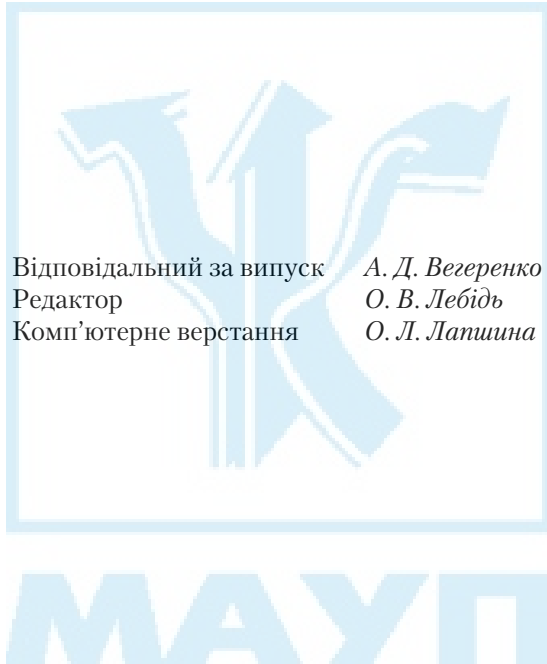
1. *Кримінальний кодекс України* — К.: МВС, 2001. — 350 с.
2. *Буроменський М. В.* Міжнародне право. — К.: Юрінком Інтер, 2005. — 335 с.
3. *Бархударов Л. С.* Язык и перевод. — М.: Высш. шк., 1973. — 420 с.
4. *Виноградов В. С.* Введение в переводоведение (общие и лексические вопросы). — М.: Изд-во ин-та общего среднего образования РАО, 2001. — 224 с.
5. *Виноградов В. С.* Лексические вопросы перевода художественной прозы. — М.: Высш. шк., 1978. — 239 с.
6. *Влахов С., Флорин С.* Непереводимое в переводе. — М.: Аврора, 1980. — 210 с.
7. *Коптілов В.* Теорія і практика перекладу. — К.: Юніверс, 2003. — 280 с.
8. *Зорівчак Р. П.* Реалія і переклад. — Львів: Радуга, 1989. — 235 с.
9. *Карабан В. І.* Переклад англomовної юридичної літератури. — Вінниця: Нова кн., 2006. — 655 с.
10. *Карабан В. І.* Translation from Ukrainian into English. — Вінниця: Нова кн., 2003. — 608 с.
11. *Комиссаров В. П.* Слово о переводе. — М.: Гносиз, 1980. — 245 с.
12. *Комиссаров В. П.* Лингвистика перевода. — М.: Гносиз, 1980. — 285 с.
13. *Корунець І. В.* A Course in the Theory and Practice of translation / Теорія і практика перекладу. — К.: Вища освіта, 1986. — 435 с.
14. *Корунець І. В.* Theory and Practice of Translation. — Вінниця: Нова кн., 2001. — 447 с.
15. *Крупнов В. Н.* Курс перевода. Английский язык. — М.: Аврора, 1978. — 220 с.
16. *Казакова Т. А.* Практические основы перевода. — СПб.: Союз, 2001. — 317 с.
17. *Латышев Л. К.* Перевод: проблемы теории, практики и методики преподавания. — М.: Альфа, 1988. — 217 с.
18. *Лилова А. С.* Введение в общую теорию перевода. — М.: МГУ, 1985. — 280 с.
19. *Муравьев В. Л.* Ложные друзья переводчика. — М.: Прогресс, 1969. — 270 с.

Додаткова

20. *Людвигова Е. В.* Руководство по переводу технических текстов. — М.: Прогресс, 1964. — 275 с.
21. *Рильський М. Т.* Мистецтво перекладу. — К.: Лелека, 1975. — 290 с.
22. *Семенец О. Е., Панасьев А. Н.* История перевода. — К.: Выща шк., 1991. — 380 с.
23. *Циткина Ф. А.* Терминология и перевод. — Львов: Радуга, 1988. — 385 с.
24. *Швейцер А. Д.* Теория перевода. Статус, проблемы, аспекты. — М.: Альфа, 1988. — 285 с.
25. *Мирам Т.* Профессия — переводчик. — К.: Юниверс, 1999. — 195 с.
26. *Bell R. T.* Translation and Translating. — London: Cambridge Press, 1991. — 480 p.
27. *Hatim B., Mason I.* Discourse and the Translator. — New York: Brooklyn Bridge, 1988. — 490 p.
28. *Newmark P. A.* Textbook of Translation. — New York: Harrison Press, 1988. — 390 p.
29. *Reed C. A.* Teacher's Guide and Glossary to The United States Constitution. — Washington: US Informational Agency.

ЗМІСТ

Пояснювальна записка.....	3
I. Методичні матеріали для аудиторної самостійної роботи	4
II. Методичні матеріали для позааудиторної самостійної роботи	16
III. Список тем для рефератів і доповідей.....	36
Список літератури.....	37

Зам. № ВКЦ-2908

Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП)
03039 Київ-39, вул. Фрометівська, 2, МАУП